

## John Fante fins al moll de l'os i més

[Jaume C. Pons Alorda](#) / Diari digital Núvol

/ 27.06.2013

**En una sola paraula es poden concentrar autenticitat, bogeria, tendresa, salvatgia i crueltat. I aquesta paraula és Fante. Autor d'una rabiosa emocionalitat i actualitat, es va avançar al seu temps gràcies a un estil depuradíssim que va a l'essència de les coses. I per això, en llegir-lo ara, ens sembla absolutament nostre i actual.**



Edicions del 1984 publica 'La germandat del raïm' de John Fante. Molts haurien d'aprendre, avui en dia, de la seva mestria a l'hora d'abordar la vida humana fins les màximes conseqüències. La seva vida transformada en un mirall amplificat des d'on projectar i xuclar totes les coses del cosmos quotidià. "Quan Bukowski el converteix en déu, el seu déu, ho fa perquè Fante és un autor que ha despertat en ell una *emoció pura*, en paraules seves. Perquè no s'ha de tenir por de l'emoció, i és per això que Fante és capaç d'encarar-se sense por a les seves emocions més crues, lluitant contra el patriarcat imperant de la seva època sense mai haver de renunciar a tota la duresa i alienació d'una vida extrema. I això sempre amb aquest punt d'italià demencial que encara el fa més divertit i entranyable" explica Kiko Amat durant la l'acte oficial a la Bodega Vinito del barri de Sant Antoni per presentar *La*

*germandat del raïm* de John Fante, traduït per Martí Sales, que també es va encarregar de traduir el grandios *Plens de vida*, una màquina perfecta de generar entusiasmes.

Josep Cots, director capdavanter d'Edicions de 1984, considera que Fante és un "autor clau" i per aquest motiu s'ha proposat dur a terme una recuperació meticulosa d'alguns dels seus títols més emblemàtics, que fins ara sols s'havien pogut gaudir, sobretot i amb alguna excepció, en llengua castellana. La de Fante és una obra esbojarrada, profunda i propera que segueix indagant en la recepta màgica de "veritat, simplicitat, emoció, família i duresa" segons Kiko Amat. Tot això i molt més ens espera en un volum ja imprescindible que fa estremir de tanta vida de bell nou i que reafirma aquest autor dins del nostre altar d'escriptors inoblidables.

I això és perquè Fante és excel·lent i pur, capaç d'una puresa total on no sobra res de res perquè sap podar tot allò que és innecessari. D'aquesta manera expressa la bellesa de la forma més excepcional possible. Contudent i meticulós. I el millor de tot és que al mateix temps tampoc no té cap problema en mostrar la comicitat d'una forma fresca, autèntica i poderosa. "La senzillesa era el meu Déu. Fante era el meu Déu" va dir Bukowski en el pròleg a una nova edició d'*Ask the Dust*, que va tornar a situar Fante al

lloc que mereixia i el va rescatar de l'oblit al que havia estat condemnat després que Hollywood li destrossés la vida. “En certa manera,” comenta Miquel Adam, “Bukowski li va fer molt de bé a Fante però també molt de mal, perquè com que Fante en bona mesura va ser conegut gràcies a la popularitat de Bukowski, després molts els han volgut ficar dins el mateix sac com si la seva literatura només parlés de putes i vi. Fante no és ni tan megalòman ni verborreic, i a més té una part familiar molt atractiva amb la que podem connectar molt bé.”

La germandat del raïm torna a enfrontar els membres d'una família en una odissea molt passada de voltes en què tot són crits, llàgrimes, abraçades i hipèrboles. Però, ja com va dir Blai Bonet en un vers condensador, “sense hipèrbole no hi ha home.”

“En el fons es pot parlar de John Fante amb la metàfora de l'armadillo: dur per fora i tendre per dins, però això no vol dir que sigui tou, tot al contrari” comenta Kiko Amat, gran autor i traductor, però també gran coneixedor i admirador de Fante i un dels majors especialistes en literatura nordamericana. Si la presentació a la llibreria Taifa de *Plens de vida*, també amb Martí Sales i amb Blancallum Vidal, ja va servir per descobrir alguns dels secrets d'aquest autor extraordinari, la futura presentació dia 17 de juliol a la nova llibreria de Barcelona, l'Impossible, tornarà a servir perquè gaudim d'una altra classe magistral amb els punts primordials de la seva obra lluminosa.

La màxima conclusiva de tota aquesta literatura carnal, radical i al mateix temps puríssima és que sempre s'ha de parlar del que saps i parlar amb senzillesa del que saps. Fante s'hi deixa la pell, els ulls, les entranyes i es despulla d'una manera que no tenim cap altra cosa a fer que identificar-nos amb ell i adorar-lo perquè parla de la nostra ancestralitat com a éssers humans. Fins al moll de l'os i més. Fante ha tornat, i ha tornat per impactar i romandre, però sobretot perquè nosaltres celebrem el seu retorn de forma portentosa.